

Aankomend rechercheurs kunnen hun forensische vaardigheden in de Haagse proeftuin trainen met de nieuwste technieken.

FOTO'S WERRY CRONE

CSI Lab showt snufjes politie

■ Nieuwe technieken helpen bij onderzoek, maar gegevens mogen rechtszaal niet in

REPORTAGE

Jet Salomons
Den Haag

Een mes en pistool liggen tussen wat kranten op een bed. In de badkamer staan twee vieze voetstappen op de witte badmat. In de wasmand liggen bebloede kleren. Het slachtoffer – een pop – zit met een wond aan zijn romp in de woonkamer.

Hoe onderzoek je zo'n plaats delict, zonder dat je het vervuult of verstoort? En hoe vind je sporen die wel in een laboratorium te detecteren zijn, maar die je niet met het blote oog kunt zien? In het 'CSI Lab The Hague' showt het Nederlands Forensisch Instituut (NFI) samen met kennisinstituten en technologiebedrijven nieuwe opsporings technieken, waarvan zij hopen dat ze in de opsporingswereld zullen doorsijpelen. Vanaf morgen kunnen aankomende rechercheurs, rechters en officieren van justitie er hun fo-

rensische vaardigheden trainen.

Het CSI Lab bestaat uit drie kamers met meubels uit de kringloopwinkel. "Het moet een doorsnee huis voorstellen", zegt Andro Vos, projectleider van het NFI. In de slaapkamer met oubollig bloemetjesbehang staat een warmtecamera opgesteld. Op de beelden is te zien dat het heft van het mes nog warm is. En ook hoe warm: "Dat kan je met een camera veel preciezer bepalen dan op je gevoel", zegt Vos.

Bovendien vang je door de hele kamer met deze camera te filmen meer sporen. Vos: "Zou je in eerste instantie vooral op het bed met het mes gefocused zijn, nu krijg je extra informatie die niet direct je aandacht opeist. Zoals dat het kopje water op de plank boven het bed nog heet is."

In dezelfde kamer kijkt een onderzoeker door een 'virtual reality'-bril. Anderen kunnen op afstand met hem meekijken. "Forensisch onderzoek is ingewikkeld, zo kunnen spe-

cialisten op afstand meedenken over hoe je het best met een bepaald spoor kunt omgaan", zegt de onderzoeker.

Met verschillende technieken wil het NFI het beeld van het plaats delict bevroren. Liefst voordat er een team politieagenten binnentreedt. "We gebruiken nu vrij primitieve methodes om het plaats delict te onderzoeken", zegt Vos. "Met innovaties uit andere vakgebieden willen wij meer sporen veiligstellen, zodat je beter kunt vaststellen wat er precies is gebeurd en je er naderhand nog digitaal doorheen kan lopen."

In de bebloede badkamer demonstreren onderzoekers een tweede camera die 300 kleuren filmt. Uit de kleursamenstelling die die camera van een spoor maakt, analyseert een computer vervolgens uit welke stof het bestaat. De bloedrode cijfers naast de wc, vertelt de camera, zijn met lippenstift geschreven, het bloed op de ene handdoek is oud, maar dat op een andere is nog vers.

De camera komt uit de geneeskunde. Daar gaat hij met een endoscoop mee de darm in om afwijkingen in weefsels op te sporen die duiden op tumoren.

"In zo'n zes zaken zijn we de camera aan het testen, maar de gegevens mogen nog niet gebruikt worden in de rechtspraak", zegt een onderzoeker die aan de camera werkt. "Hij moet nog gevalideerd worden."

De woonkamer wordt in de tussentijd compleet op 3D-beeld vastgelegd. Over die beelden kan een agent extra informatie plaatsen, zoals waar een verdachte haar is gevonden. "Met deze technieken blijft een plaats delict doorzoekbaar", zegt Vos. "Bovendien kan een advocaat dan niet meer zeggen dat de politie een voorwerp moet hebben verplaatst, omdat manipulatie van de beelden lastig is."

Wanneer, hoe en of de nieuwe technieken hun intrede gaan doen in de rechtszaal, is aan het Openbaar Ministerie.